

„Mindenütt jó, de a legjobb otthon”

A családommal ellátogattunk az unokatestvéreimhez, akik Várpalota mellett, Ósiben laknak. Hosszú volt az odáig vezető út, így már ekkor nagyon honvágyat éreztem az otthonom iránt.

<https://www.google.com/maps/place/%C5%90si>

Megérkeztünk, s rokonaink a kapu előtt nagy örömmel vártak minket. Furcsa volt a környezet, mert először látogattunk el hozzájuk.

Számomra nehezebben ment a kommunikáció, hogy megnyíljak előttük. Kis idő elteltével aztán már egyre jobban nyitottunk egymás felé.

Rengeteg lehetőség kínálkozott a kinti játékok használatára, mint például a tollasozás, focizás, fogócska, hintázás.

A játék után a napsütötte kertben ebédeltünk, nagyon finom ételeket készítettek, de az otthoni ízek hiányoztak belőle.

Ebéd után bementünk a házba x-boxozni, ahol nyugodtan tudtunk a játékra koncentrálni. Közben azonban megállapítottam, hogy hiányzik a szobám kényelme, illata, nyugalma.

Jó volt az együtt töltött idő, ám éreztem, hogy húz a szívem hazafelé. Örültem a találkozásnak, de rájöttem, hogy a legjobban mégis otthon érzem magam.

Sógorka Iván Zsolt 5.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola